



Library: Βιβλιοθήκη Γυμνασίου Πλατανιά

Category: Ξένη λογοτεχνία->2. Λογοτεχνία

Year: 1850

Pages: 238

isbn: 978-960-03-4446-2

Review

"Η μαύρη τουλίπα", το μυθιστόρημα του Αλεξάνδρου Δουμά πατρός (1802-1870), πρωτοδημοσιεύτηκε το 1850, λίγα χρόνια μετά τα επίσης διάσημα έργα του "Οι τρεις σωματοφύλακες" και "Ο κόμης Μοντεχρήστος". Γιος στρατηγού του Βοναπάρτη κι εγγονός ενός μαρκήσιου και μιας Αϊτινής σκλάβας, ο πληθωρικός αυτός δημιουργός έζησε μια ζωή γεμάτη περιπέτειες και οικονομικές μεταπτώσεις, διαπρέποντας στο ιστορικό μυθιστόρημα, μπολιάζοντας το θέατρο με το ιστορικό δράμα και αφήνοντας ενδιαφέροντα κείμενα ταξιδιωτικών εντυπώσεων.

Στον αντίποδα των εκτενών και περίπλοκων συνθέσεων του Δουμά -πολλές από τις οποίες γράφτηκαν και με τη συνεργασία άλλων αφανών συγγραφέων- "Η μαύρη τουλίπα" διεκδικεί ξεχωριστή θέση στο έργο του. Η πλοκή του βιβλίου εκτυλίσσεται μεταξύ 1672-1675 στην Ολλανδία, την εποχή που ο θεσμός της μοναρχίας επανήλθε στη χώρα και η εξουσία πέρασε στα χέρια του Γουλιέλμου της Οράγγης, εγγονού του βασιλιά της Αγγλίας Καρόλου του Α'. Ο κεντρικός πρωταγωνιστής, Κορνήλιος Βαν Μπέρλε, είναι λάτρης των λουλουδιών, που ενώ βρίσκεται μια ανάσα από τον πολυπόθητο στόχο του -να δημιουργήσει το σπάνιο είδος της μαύρης τουλίπας και να διακριθεί σε σχετικό διαγωνισμό- καταδικάζεται άδικα σε θάνατο ως εχθρός του Γουλιέλμου.

Με τον γνωστό αφηγηματικό του οίστρο, ο Δουμάς αφιερώνει τα πρώτα κεφάλαια του μυθιστορήματος στην ταραγμένη αυτή περίοδο της Ολλανδίας, όπου ο προκάτοχος του Γουλιέλμου, ο Ζαν ντε Βιτ, όπως και ο βουλευτής αδελφός του, Κορνέιγ, θανατώνονται από ένα έξαλλο πλήθος, πληρώνοντας έτσι τις θερμές τους σχέσεις με τον Λουδοβίκο 14ο της Γαλλίας -πρόσωπο μισητό στον ολλανδικό λαό. Την ίδια εποχή, ο απορροφημένος στις καλλιέργειές του και αδιάφορος για την πολιτική Κορνήλιος, που τυχαίνει όμως να είναι βαπτισμιός του Κορνέιγ ντε Βιτ, θα βρεθεί στο στόχαστρο του γείτονα και ανταγωνιστή του και μ' ένα σαθρό κατηγορητήριο θα οδηγηθεί στη φυλακή. Το όνειρό του, ωστόσο, δεν θα

το εγκαταλείπει, εναποθέτοντας τις ελπίδες του για βοήθεια στο πρόσωπο της Ρόζας, της κόρης του δεσμοφύλακά του. Οι δύο νέοι θα δουν τη σχέση τους ν' ανθίζει με τους ρυθμούς που μεγαλώνει η μαύρη τουλίπα, την οποία φροντίζει στο δωμάτιό της η Ρόζα, τηρώντας πιστά τις οδηγίες του Κορνήλιου. Ο ανταγωνιστής, όμως, του τελευταίου, καιροφυλακτεί. Και είναι η δύναμη της απελπισίας που θα οπλίσει την κοπέλα για να διαφυλάξει το πολύτιμο λουλούδι, συμβάλλοντας και στην απαλλαγή του αγαπημένου της από τις κατηγορίες που τον βαραίνουν. [...]

(Σταυρούλα Παπασπύρου, από κείμενό της στην εφημερίδα "Ελευθεροτυπία" της 10.2.2007)